

25 lat Wielkopolskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej

Wielkopolska Izba Lekarsko-Weterynaryjna, podobnie jak pozostałe izby lekarsko-weterynaryjne w naszym kraju, świętuje w bieżącym roku 25-lecie istnienia. Minęło zatem ćwierć wieku od ponownego ustanowienia samorządów zawodowych lekarzy weterynarii, być może niewiele, ale jednak i w tym stosunkowo krótkim czasie dokonały się liczne zmiany w funkcjonowaniu zawodu.

Wspomnieć tutaj należy o krótkim epizodzie powojennym, w którym jednak działał samorząd lekarzy weterynarii. Poznańska Okręgowa Izba Lekarsko-Weterynaryjna, bo o niej mowa, rozpoczęła działalność w 1946 r. Prezesem Izby został wówczas prof. Stanisław Runge, ur. w 1888 r. we Lwowie, absolwent Akademii Weterynarii we Lwowie, gdzie w 1913 r. zdał z odznaczeniem egzamin państwowy i otrzymał dyplom lekarza weterynarii.

W latach 1948–1949 prezesem Izby był lekarz wet. Henryk Heinsch. Po 1949 r. aż do 1991 r. nastąpiła ponad 40-letnia przerwa działalności samorządu zawodowego.

W ramach transformacji ustrojowej w Polsce, której początek datuje się umownie na 4 czerwca 1989 r. (pierwsze wolne wybory), zgodnie z zarządzeniem nr 14 z 26 marca 1991 r. prezesa Rady Ministrów powołany został Komitet Organizacyjny Izb Lekarsko-Weterynaryjnych, którego zadaniem było zwołanie okręgowych oraz Krajowego Zjazdu Lekarzy Weterynarii. Na mocy Ustawy z 21 grudnia 1990 r. (Dz.U nr 8 poz. 27 z 1991 r.) powołano do życia okręgowe izby lekarsko-weterynaryjne w całym kraju oraz Krajową Izbę Lekarsko-Weterynaryjną. Wtedy reaktywowano również Wielkopolską Izbę Lekarsko-Weterynaryjną z siedzibą w Poznaniu, samorząd niezależny w wykonywaniu swych zadań, podlegający tylko przepisom ustawy.

Organami Wielkopolskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej, zgodnie z wyżej przytoczoną ustawą, są:

- Okręgowy Zjazd Lekarzy Weterynarii,
- Rada Wielkopolskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej,

oraz działające w sposób niezawisły:

- Komisja Rewizyjna Wielkopolskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej,
- Sąd Lekarsko-Weterynaryjny Wielkopolskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej,
- Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej Wielkopolskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej,

Rada Wielkopolskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej powołuje ponadto komisje, które pełnią funkcje pomocnicze przy realizacji poszczególnych zadań.

Zjazd Założycielski naszej Izby odbył się 25 maja 1991 r. w Poznaniu, w Sali Sesyjnej Urzędu Wojewódzkiego. Początkowy problem z uzyskaniem siedziby rozwiązany został dzięki staraniom lek. wet. Waldemara Golca. Ostatecznie był to budynek przy ul. Grunwaldzkiej 248, dawniej część Lecznicy Miejskiej w Poznaniu. Pierwszym prezesem Izby został dr hab. Karol Kotowski (aktualnie prof. dr hab.), który funkcję tę pełnił przez dwie kolejne kadencje, w latach 1991–2001 (ponownego wyboru dokonał I Zjazd Sprawozdawczo-Wyborczy Lekarzy

Weterynarii w 1995 r.). W tym okresie, również przez dwie następujące po sobie kadencje funkcję: Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej pełnił prof. dr hab. Walenty Kempki, przewodniczącego Okręgowego Sądu dr Piotr Kneblewski, a przewodniczącym Komisji Rewizyjnej był lek. wet. Jan Kardas.

Był to okres budowania pierwszych struktur samorządu, organizacji pracy biura, ustalania procedur administracyjnych, wprowadzenia pierwszego systemu informatycznego, dzięki któremu w sposób systemowy zaewidencjonowano lekarzy weterynarii z województwa wielkopolskiego. Ówczesny radca prawny Izby p. mec. Jolanta Mizera dbała o kwestie prawne, redagowała wzory poszczególnych dokumentów, ramowe uchwały oraz we współpracy z Radą określała sposób ich selekcji i przechowywania, tworząc zręby czegoś w rodzaju instrukcji kancelaryjnej. Wielkopolska Izba Lekarsko-Weterynaryjna stała się instytucją zrzeszającą lekarzy weterynarii, nadającą im prawo wykonywania zawodu i nadzorującą działalność w ramach tego zawodu. W II kadencji Rady radcą prawnym Izby została p. mec. Katarzyna Nikodem.

W 2001 r. odbył się II Zjazd Sprawozdawczo-Wyborczy, podczas którego wybrano nowego prezesa Izby – lek. wet. Andrzeja Żarneckiego. Rzecznikiem Odpowiedzialności Zawodowej został dr Edward Raczyński, który funkcję tę pełnił również w IV kadencji. Na przewodniczącego Komisji Rewizyjnej na III i później IV kadencję wybrano dr. Czesława Włodarczaka. Sądowi Wielkopolskiej Izby przewodniczył lek. wet. Tadeusz Majewicz, ówczesny wielkopolski wojewódzki lekarz weterynarii. Tadeusz Majewicz, pełniąc tę godność przez wiele lat, od początku wspierał Izbę w licznych przedsięwzięciach, również włączając się osobiście w jej prace, służąc cennymi radami i opiniami. W 2001 r. pożegnał się z nami na zawsze, po kilku miesiącach

Prof. Stanisław Runge,
w latach 1933–1936
rektor Uniwersytetu Poznańskiego,
prezes Poznańskiej Okręgowej Izby
Lekarsko-Weterynaryjnej
(1946–1948)

ciężkiej choroby. Po jego śmierci przewodniczącym Sądu został lek. wet. Alfred Kaczmarek.

Termin II Zjazdu Sprawozdawczo-Wyborczego był nieco przesunięty, ponieważ poprzednia Rada czekała na nowelizację ustawy o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych, która wprowadzić miała instytucję delegatów, jako novum w ramach samorządu zawodowego lekarzy weterynarii. Do tego roku władze Izby wybierane były na zjazdach sprawozdawczo-wyborczych zwoływanych dla wszystkich członków izb. Jednak występowały ogromne problemy z frekwencją, szczególnie widoczne podczas zjazdów sprawozdawczych, które czasem powtarzano, z uwagi na brak quorum i – co za tym idzie – brak możliwości podejmowania prawomocnych uchwał regulujących pracę Rady Okręgowej i innych organów Izby.

III kadencja Rady kierowanej przez prezesa Andrzeja Żarneckiego to okres, który zapoczątkował liczne zmiany w działalności samorządu. Już we wrześniu 2001 r., w ramach integracji środowiska zawodowego, nowy prezes zorganizował turniej piłki nożnej, mecze pomiędzy drużynami lekarzy weterynarii z poszczególnych powiatów. Zwieńczeniem turnieju był mecz finałowy połączony z festynem lekarzy weterynarii i ich rodzin w Brudzewie.

W następnym roku, w Doruchowie odbyła się pierwsza Majówka Lekarzy Weterynarii Izby Wielkopolskiej, która zainaugurowała cykl corocznych imprez majówkowych, które stały się po latach tradycją naszej Izby, ale nie tylko. Niektóre izby okręgowe, zainspirowane naszym przykładem, zaczęły organizować tego typu imprezy integracyjne.

Z inicjatywy prezesa Andrzeja Żarneckiego powołane zostało do życia Koło Seniorów, którego przewodniczącym został lek. wet. Jan Kardas, a po jego śmierci prof. Walenty Kempki – pełniący tę funkcję do dnia dzisiejszego. Corocznie odbywają się spotkania Koła, na które zawsze chętnie, z całego województwa, zjeżdżają się nasi drodzy seniorzy. Prezes Andrzej Żarnecki postanowił również poszerzyć pole komunikowania się z członkami Izby i zlecił wykonanie strony internetowej, na której pojawiały się bieżące informacje, komunikaty, a później również Biuletyn Informacyjny w formie elektronicznej. Zlecił ponadto opracowanie mosiężnych tabliczek pamiątkowych, które wręczone zostały zasłużonym seniorom weterynarii podczas zjazdów sprawozdawczych. Koniec III kadencji to również początek rejestracji istniejących od lat i nowych zakładów leczniczych dla zwierząt z całego województwa. Proces ten na tak masową skalę trwał jeszcze do początku IV kadencji Rady.

5 marca 2005 r. odbył się III Zjazd Sprawozdawczo-Wyborczy Wielkopolskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej, na którym prezesem został lek. wet. Andrzej Moskał, ponownie wybrany na tę funkcję podczas IV Zjazdu Sprawozdawczo-Wyborczego, 25 kwietnia 2009 r. Rzecznikiem Odpowiedzialności Zawodowej w IV kadencji został ponownie dr Edward Raczyński, natomiast w V kadencji lek. wet. Ireneusz Sobiak. Przewodniczącym Komisji Rewizyjnej w IV kadencji pozostawał dr Czesław Włodarczyk, a w V kadencji lek. wet. Stanisław Srokowski. Przewodniczącym Sądu w IV kadencji był lek. wet. Alfred Kaczmarek, natomiast w V kadencji

dr Piotr Kneblewski, który jako jedyny piastował tę funkcję przez trzy kadencje: pierwszą, drugą i piątą. Radcą prawnym Izby, po odejściu p. Katarzyny Nikodem na zaszczytną funkcję sędziego Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, została p. mec. Małgorzata Kalińska, która pozostaje na tym stanowisku do dnia dzisiejszego.

Prezes Andrzej Moskał kontynuował tradycję poprzednika, organizując coroczne majówki, z tą jednak zmianą, że zamiast – inaugurującego imprezę taneczną i biesiadę – meczu piłki nożnej, odbywała się loteria fantowa. Ponadto Izba współorganizowała zawody konne lekarzy weterynarii oraz grodziski półmaraton lekarzy weterynarii.

Z inicjatywy prezesa wybito specjalny mosiężny medal Wielkopolskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej, który wręczano honorowym gościom i zasłużonym dla naszego samorządu lekarzom weterynarii. Rada, w 2011 r., postanowiła ufundować sztandar Wielkopolskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej, który stanowi symbol jej jedności ponad podziałami, wspólnych dążeń, działań i priorytetów, stanowiących fundament dla dalszego rozwoju zawodu, a także integracji środowiska lekarzy weterynarii, członków Wielkopolskiej Izby. Sztandar od tamtej pory towarzyszył każdemu ważnemu wydarzeniu w życiu Izby.

Powoli siedziba Wielkopolskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej stawała się niefunkcjonalna, wysokie sufity pomieszczeń po zaadoptowanej niegdyś stajni sprawiały, że biura i salę obrad trudno było ogrzać zimą, przeciekał dach, zapadały się to tu, to tam podłogi z płyty pilśniowej przykrytej miękkimi wykładzinami. Jednym słowem stary, przedwojenny jeszcze budynek ulegał degradacji. XVII Zjazd Sprawozdawczy, który odbył się 14 kwietnia 2012 r., podjął uchwałę nr 10 w sprawie upoważnienia Rady Wielkopolskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej do wyboru i zakupu lokalu na siedzibę Wielkopolskiej Izby. Podniesiona została o 5 zł składka członkowska, z przeznaczeniem na ten właśnie cel. Kwestia zakupu nowej siedziby została więc przesądzona formalnie, jednak minął jeszcze kolejny rok zanim realizacja tego postanowienia nabrała realnego kształtu.

V Zjazd Sprawozdawczo-Wyborczy, zwołany na 27 kwietnia 2013 r., dokonał wyboru nowego prezesa lek. wet. Macieja Gogulskiego. Rzecznikiem Odpowiedzialności Zawodowej został lek. wet. Andrzej Moskał, były prezes Rady, a przewodniczącym Komisji Rewizyjnej – po raz kolejny – lek. wet. Stanisław Srokowski. Na przewodniczącego Sądu Lekarsko-Weterynaryjnego wybrano dr. Czesława Włodarczyka.

Nowy prezes od pierwszych dni swojej kadencji rozpoczął intensywne działania mające na celu zmodernizowanie i usprawnienie pracy biura, ale priorytetem stało się poszukiwanie lokalizacji i zakupu nowej siedziby. Powołano nawet spośród członków Rady kilkusobową komisję, która miała w tych działaniach współuczestniczyć, posiadając wszelkie plenipotencje członków Rady. Udało się znaleźć odpowiedni lokal i Izba nasza doczekała się w miarę obszernej, funkcjonalnej i estetycznej siedziby – mieszczącej się w domu wolnostojącym przy ul. Nagietkowej 4 w Poznaniu (ok. 200 m² powierzchni) wraz z budynkiem gospodarczym, który po gruntownym remoncie przestoczył się w dużą, mieszczącą ok. 100 osób multimedialną salę obrad.

PROMOCJA!

Kup 216 tub Cloxamedu,
a dostaniesz kurtkę
za 1 zł*

Zdrowe wymię w każdym okresie!

Cloxamed TS (200 mg + 800 mg)/8 g
zawiesina dowymieniowa dla bydła

ZASUSZANIE

- substancje czynne – kloksacylina sodowa i benzatynowa
- wysoka dawka antybiotyku – 1 g kloksacyliny
- leczenie i profilaktyka zapalenia wymienia w okresie zasuszania
- opakowanie – tubostrzykawka 8 g
- bardzo atrakcyjna cena!

Procopen tubostrzykawka 3 g
zawiesina dowymieniowa dla bydła

LAKTACJA

- substancja czynna – benzylopenicylina prokainowa
- wysoka dawka antybiotyku – 3 g penicyliny
- leczenie zakażeń bakteryjnych wymienia w okresie laktacji
- opakowanie – tubostrzykawka – 10 ml
- bardzo atrakcyjna cena!

Procopen tubostrzykawka, 3 g zawiesina dowymieniowa dla bydła.

Skład ilościowy i jakościowy substancji czynnej: Każda 10 ml tubostrzykawka dowymieniowa zawiera benzylopenicylinę prokainową jednowodną (3.0 g). **Wskazania lecznicze:** Leczenie infekcji wymienia u bydła mlecznego, wywołanych przez wrażliwe na benzylopenicylinę *Staphylococcus* i *Streptococcus*. **Przeciwwskazania:** Nie stosować w przypadku oporności na penicyliny, infekcji wywołanych przez patogeny wytwarzające β -laktamazy, znanej nadwrażliwości na penicyliny, cefalosporiny lub prokainę, lub którąkolwiek z substancji pomocniczych produktu. Nie stosować przy ciężkich zaburzeniach funkcji nerek ze skąpomoczem lub bezmoczem. **Działania niepożądane:** Reakcje alergiczne (wstrząs anafilaktyczny, skórne reakcje alergiczne). Z powodu występowania w produkcie poliwidonu, może dojść do sporadycznych wstrząsów anafilaktycznych u bydła. W przypadku wystąpienia działań niepożądanych zwierzę należy leczyć objawowo. Środki podejmowane w przypadku reakcji alergicznych to: przy anafilaksji - epinefryna (adrenalina) oraz glikokortykoidy i.v.; przy skórnych reakcjach alergicznych - leki antyhistaminowe i/lub glikokortykoidy. **Docelowe gatunki zwierząt:** Bydło. **Dawkowanie i droga podania:** Podanie dowymieniowe - 3.0 g benzylopenicyliny prokainowej na ćwiartkę chorego wymienia (= 3.000.000 I.U. penicyliny), co odpowiada 1 tubostrzykawce na chorą ćwiartkę co 24 godziny przez 3 kolejne dni. Jeśli nie ma wyraźnej poprawy stanu po 2 dniach leczenia, należy zweryfikować diagnozę i jeśli konieczne zmienić sposób leczenia. Parenteralnie antybiotyki należy podawać w przypadku mastitis z objawami systemowymi. **Zalecenia dla prawidłowego podania:** Wstrząsnąć przed użyciem. Przed zastosowaniem wszystkie ćwiartki wymienia powinny być starannie zdojone. Po oczyszczeniu i dezynfekcji strzyków i ich końcówek, należy podać 1 tubostrzykawkę Procopenu do każdej z ćwiartek wymienia. **Okres karencji:** 5 dni dla tkanek jadalnych i 6 dni dla mleka. **Specjalne środki ostrożności i ostrzeżenia:** Patrz ulotka dołączona do opakowania leku. **Opakowanie:** Tubostrzykawka dowymieniowa, zawierająca 10 ml produktu. **Podmiot odpowiedzialny:** aniMedica GmbH, Im Südfeld 9, D-48308 Senden-Bösensell, Niemcy. **Przedstawiciel podmiotu odpowiedzialnego:** aniMedica Polska Sp. z o.o., ul. Chwaszczyńska 198 a, 81-571 Gdynia. **Numer pozwolenia:** 2263/13. Wyłącznie dla zwierząt. Wydawany z przepisu lekarza – Rp.

* Jeżeli chcesz zmodyfikować promocję,
skontaktuj się z przedstawicielem aniMedica

Prezes lek. wet. Maciej Gogulski osobiście nadzorował prace remontowe, zarówno pod względem estetyki i funkcjonalności, jak i jakości ich prowadzenia. Dzisiaj możemy z dumą powiedzieć, że siedziba Wielkopolskiej Izby, własna, bez obciążeń kredytowych, spełnia standardy, których oczekujemy od instytucji użyteczności publicznej w obecnej dobie.

Podczas XIX Zjazdu Sprawozdawczego naszej Izby, który odbył się już we własnej sali obrad, prezes Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej Jacek Łukaszewicz wyraził miłą dla nas opinię, że jest to najbardziej okazała i funkcjonalna siedziba samorządu lekarzy weterynarii w Polsce.

Własne zaplecze lokalowe to wygoda i oczywiście oszczędność; na naszych własnych włościach odbyło się również tegoroczne spotkanie Koła Seniorów, planujemy też organizację szkoleń zawodowych dla członków naszej Izby, w ramach m.in. kształcenia ustawicznego. Zakres jest kwestią jak najbardziej otwartą.

Prezes Maciej Gogulski zlecił ponadto przebudowanie strony internetowej Izby tak, aby dostosować jej formę do współczesnych standardów w tej dziedzinie. To jedno z pierwszych przedsięwzięć prezesa po objęciu funkcji, stało się najważniejszym narzędziem bieżącej komunikacji z członkami naszej korporacji. Liczba zarejestrowanych na stronie osób stale rośnie. Staramy się, aby publikowane na niej treści były aktualne i atrakcyjne w formie, pozwalały śledzić ważne wydarzenia i przypominały o istotnych sprawach związanych z funkcjonowaniem w zawodzie, o odbywających się szkoleniach, wydarzeniach z życia Izby, a także o zmieniających się aktach prawnych.

Innym novum wprowadzonym przez Macieja Gogulskiego dla wygody i skrócenia oczekiwania członków Izby na załatwienie spraw, były głosowania elektroniczne i podejmowanie przez Radę tą drogą uchwał. W tej formie głosowane są wnioski lekarzy weterynarii, które nie budzą zastrzeżeń i nie wymagają żadnych uzupełnień. Głosowania odbywają się niezwykle sprawnie. Znacznie szybciej podjąć można teraz pracę w innej Izbie, albo wpisać się do naszej, otworzyć swój własny zakład czy dokonać w nim zmian. Istnieje też inna zaleta tego rozwiązania – znacznie obniżyło koszty działalności samej Rady, bowiem ograniczyło liczbę jej posiedzeń do jednego na dwa, czasem trzy miesiące.

Kontynuowana jest również tradycja organizacji majówek – pierwsza odbyła się w Willi Natura w Dolsku koło Śremu w połączeniu z XI Jeździeckimi Mistrzostwami Polski Lekarzy Weterynarii. Z dwóch kolejnych musieliśmy zrezygnować, z uwagi na koszty związane z zakupem i remontem nowej siedziby, ale po zrealizowaniu tych zadań wracamy do wspomnianych imprez, bardzo oczekiwanych przez naszych członków.

Z historią samorządu zawodowego lekarzy weterynarii w naszym regionie łączy się niewątpliwie historia Biuletynu Informacyjnego. Pierwszy numer, z inicjatywy nowo powołanej Okręgowej Rady ukazał się w październiku 2001 r., czyli w cztery miesiące po reaktywowaniu naszego samorządu. Numer inauguracyjny opracował „tymczasowy zespół redakcyjny” w składzie: dr hab. Walenty Kempki, dr hab. Karol Kotowski, lek. wet. Tadeusz Majewicz

i lek. wet. Jan Szewczuk. W słowie wstępnym ówczesny prezes Wielkopolskiej Izby dr hab. Karol Kotowski napisał: „(...) rozpoczęliśmy pierwszy kontakt, który Okręgowa Rada uważa za stosowne kontynuować poprzez okresowo wydawany Biuletyn Informacyjny. Zdajemy sobie sprawę, że redagowanie Biuletynu nie będzie zadaniem łatwym. Przede wszystkim jest to przedsięwzięcie dość kosztowne oraz pracochłonne dla społecznie pracującego kilkusobowego zespołu redakcyjnego(...)”.

Potem ukazały się jeszcze trzy numery wydane przez „tymczasowy zespół redakcyjny”, ale już nr 5 wydał „Zespół redakcyjny” w analogicznym składzie. Okręgowa Rada w I i II kadencji wydała łącznie 36 numerów Biuletynu. W skład kolejnych zespołów redakcyjnych wchodziły następujące osoby: dr hab. Karol Kotowski, lek. wet. Tadeusz Majewicz, prof. dr hab. Walenty Kempki, dr Stanisława Dembińska, lek. wet. Elżbieta Woźniak, lek. wet. Jan Szewczuk i mgr Agnieszka Bylewska.

Pierwszych 16 numerów Biuletynu miało formę bardzo skromną – zeszytową, z miękką okładką. Za pośrednictwem pisma członkowie Izby informowani byli o najważniejszych wydarzeniach w życiu samorządu zawodowego, publikowano niektóre podjęte uchwały, jak również wychodzące akty prawne dotyczące zawodu lekarza weterynarii. Tradycją stało się, iż artykuły wstępne redagował prezes Izby, którym był przez dwie kolejne kadencje dr hab. Karol Kotowski (aktualnie prof. dr hab.).

Z czasem forma Biuletynu ulegała zmianom, zarówno pod względem estetycznym, co dotyczyło w głównej mierze okładki, jak i objętości pisma. Wydawaliśmy Biuletyny „zielone” i „białe” – w zależności od koloru okładki. Były przygotowywane przez zespół: mgr A. Bylewska, lek. wet. I. Szeffiński, dr W. Gibasiewicz, lek. wet. A. Żarnecki pod kierownictwem lek. wet. T. Majewicza. Po śmierci Tadeusza Majewicza do redakcji włączono lek. wet. M. Wiński, a jej kierownictwo powierzono dr. Włodzimierzowi Gibasiewiczowi. Artykuły wstępne, w nieco luźniejszej formule, redagowane były przez mgr Agnieszkę Bylewską. Biuletyn w tym okresie rozrósł się do ponad 100 stron. Wprowadzono sukcesywnie nowe rubryki. Od czerwca 2005 r. wychodził Biuletyn „srebrny” redagowany przez dr. W. Gibasiewicza i mgr A. Bylewską. Po odejściu dr. W. Gibasiewicza powołano zespół redakcyjny w składzie: lek. wet. J. Sońnicki, prof. dr hab. W. Kempki, lek. wet. A. Dudziński, lek. wet. M. Gogulski i mgr A. Bylewska, który (z uwagi na kolor okładki) wydawał Biuletyn „złoty”. W bieżącej kadencji Rady w skład redakcji Biuletynu Informacyjnego weszli: lek. wet. Jacek Sońnicki i lek. wet. Ireneusz Szeffiński, we współpracy z mgr Agnieszką Bylewską. Do dnia dzisiejszego samorząd nasz wydał 80 numerów pisma.

Wielkopolska Izba Lekarsko-Weterynaryjna zrzesza aktualnie 1499 lekarzy weterynarii działających na terenie województwa wielkopolskiego, w tym 123 emerytów. W Izbie prowadzona jest ewidencja lekarzy weterynarii, ewidencja zakładów leczniczych dla zwierząt i rejestr lekarzy weterynarii upoważnionych do wydawania paszportów dla zwierząt. Z upływem lat zadań więc przybiera, sukcesywnie rośnie liczba członków Izby i – co za tym idzie – liczba składanych wniosków.

Mimo wielu trudności, staramy się działać dla dobra zawodu i cieszymy się, że robimy to w ramach własnego samorządu zawodowego.

25 lat wydawać by się mogło długim okresem czasu, mimo że w historii kraju to naprawdę niewiele i choć malkontentów nie brakuje, to wydaje się, że powinniśmy czuć się dumni z naszego reaktywowanego samorządu zawodowego, pomimo trudnych kwestii pozostających do rozwiązania,

wątpliwości i obaw. Nie każda grupa zawodowa ma umocowanie ustawowe w postaci własnego samorządu. Warto więc wspólnie starać się o wysoką jakość naszych działań i mimo wszystko optymistycznie patrzeć w przyszłość.

Mgr Agnieszka Bylewska
Lek. wet. Maciej Gogulski